

O odcházení

Jednou z mála jistot a spravedlností v lidském životě je čas. Plyne stále a všem stejně. Pravdou je, že může mít v určitém okamžiku pro každého jinou hodnotu. Když je člověk mladý myslí si, že plynutí času se ho netýká. Jenomže náhle je starší, zkušenější a dochází k poznání, že jedna z mála důležitých věcí je čas, který zbývá. Je dobře zvážít, jak s ním naložit. Zvláště pak ve vztahu ke svojí práci či funkci, kterou vykonává.

Někdo dělá svoji práci stále a stále dobře, proč by ji nedělal dále. Někdo ji dělá dále, protože by se v dnešních poměrech neuzivil, nezbyvá mu nic jiného. To vše je v pořádku.

Ale další příklady již asi nejsou v pořádku. Někdo prahнул po jakékoliv funkci, dosáhl ji a nyní ji za žádnou cenu nechce ztratit. Někdo dosáhl funkce, která mu přináší určité postavení, moc, peníze a přesto že jeho čas již dávno uplynul, snaží se ji za každou cenu udržet. Jen pro ten pocit, výhody, bez ohledu na výsledky svojí práce. Pak jsou další, kteří se opájí pocitem vlastních zásluh a nenahraditelnosti. Někdy je to smutné, někdy je to směšné, v žádném případě to nemá dobrou perspektivu.

Člověk se musí v životě naučit mnoho věcí. Ta, která se učí nejhůře, je umění odejít včas. Odejít včas a s hlavou vztyčenou. Podíváme-li

se kolem sebe, tak si jistě povšimneme, že nejhůře umění odejít, ovládají ti, kteří se na své funkce nikdy neměli dostat. Řízení osudu a demokracie u nás je již taková, že se to stává. Dosáhli funkce a je jim jedno, že na její výkon nemají. Nechtějí si přiznat, nebo je jim to jedno, že škodí. Všichni to vidí, všichni to vědí, jen oni se tváří, že je vše v pořádku a prahnou po dalších postech a postech, případně ziscích. Ale to je jiná kapitola. Vráťím se k té o odcházení ve správném čase.

Za sebe jsem dospěl k názoru, že nastal můj čas odejít na odpočinek. Čas se navršil a je odzvoněno, jak pravil klasik. V Červeném kříži pracuji od roku 1991 a ve funkci ředitele Úřadu Českého červeného kříže od února 1993. Je to dlouhých šestnáct let. Budu na ně vzpomínat rád a na všechny z vás, bez jejichž podpory a spolupráce bych to nevydržel. Samozřejmě, že bylo i dost okamžiků trpkých a bolavých. Ale to lepší, převládá. Začínali jsme v těžkých časech. Nejistota, nedostatek financí, nedůvěra. Nedostatek zkušeností, více otázek než odpovědí. Jak dál, co dál, s kým a za co.

Podarilo se nám překonat počáteční těžké období po revoluci, rozdělení státu, vytvořili jsme a vytváříme nový Český červený kříž. Máme program, jsme důvěryhodní, daří se i vytvářet novou majetkovou základnu pro realizaci našich činnos-

tí. Obstáli jsme více než dobře při katastrofických povodních. Máme dobré jméno nejen doma, ale i v zahraničí.

Ve funkci ředitele Úřadu ČČK skončím v prvním čtvrtletí roku 2010, protože nastal čas. Chci odejít na vrchole, v okamžiku, kdy si mne většina váží. Nechci odcházet jako starý, upovídaný muž, který již není přínosem a za zády se mu všichni smějí, jak se to někdy stává.

Můj nástupce se poctivě dlouhou dobu připravoval na náročnou práci, kterou má před sebou. Prokázal mimořádné schopnosti a odolnost i při řešení krizových situací, například při realizaci pomoci při katastrofálních povodních v letech 1997, 2002, vždy byl jedním z mých nejbližších spolupracovníků. Má představu i sílu jít dál. Bude to velmi těžké se orientovat v nově nastávajících situacích, úsporná opatření také do budoucnosti představují určité nebezpečí. Nebude to mít jednoduché, podpořte ho, pomáhejte mu vlastní dobrou prací.

Na závěr se sluší také všem poděkovat. O to se pokusím v příštích novinách. Zatím vám přeji klid na práci a mnoho úspěchů.

JUDr. Jiří Procházka
ředitel Úřadu ČČK ■

AKTUÁLNÍ TÉMA

Principy humanitárního práva VIII.

Předposlední (nikoli však co do významu) ze základních zásad humanitárního práva zní:

Každý má právo na spravedlivý soudní proces. Princip kolektivní viny je nepřijatelný.

Tato zásada se týká trestního stíhání všech osob, které jsou obviněny z jakéhokoli trestného činu **souvisejícího s ozbrojeným konfliktem** – mohou to být zadrženi protivládní povstanci, civilisté provinivší se proti okupační správě nebo váleční zajatci, kteří spáchali nějaký kriminální delikt a podobně. Mohou to ovšem být i nelegální bojovníci či žoldnéři stíhaní po právu za samu účast v ozbrojeném konfliktu.

Těmito delikty jsou jak činy trestné podle **vnitrostátních zákonů** (nebrání-li v jejich postihu samo mezinárodní právo – jako je tomu např. v případě používání zbraně komatanty, ovšem děje-li se v rozsahu pravidel pro vedení boje), tak i třeba **válečné zločiny**.

Je zřejmé, že trestní stíhání probíhá za výjimečných podmínek – totiž za situace ozbrojeného konfliktu či po jeho skončení, tedy situace

zpravidla vyhocené, kdy mnozí volají po „rychlém procesu“ nebo výjimečném postupu „odpovídajícímu“ závažnosti přečinů a domnívají, že spravedlnost jde stranou.

Základní zásadou je, že **nelze uložit žádný trest bez předchozího rozsudku** vynesenoho řádně ustaveným a nestranným soudem (tím může být i soud povstalců). Jednání soudu musí probíhat za přítomnosti obžalovaného a rozsudek musí být vnesen veřejně.

Mezinárodní humanitární právo **garantuje každému**, kdo je podezřelý z některého z trestných činů spáchaných v souvislosti s konfliktem právo, aby celé trestní stíhání probíhalo dle **uznaných pravidel**, mezi něž zejména patří presumpce nevin, bezodkladné sdělení obvinění, seznámení obviněného s důkazy proti němu existujícími a možnost navrhnout důkazy svědčící v jeho prospěch, právo řádné obhajoby i seznámení

se s obžalobou, zákaz nucení k doznání, právo nevyprávět proti sobě samému a především zásada **individuální trestní odpovědnosti** – tj. nepřipustnost principu kolektivní viny, jejíž uplatnění bývá naopak často emotivně požadováno.

Celé trestní řízení musí probíhat v jazyce, je-muž podezřelý rozumí.

V případě odsuzujícího rozsudku musí být odsouzený seznámen s možnými opravnými prostředky. Trest smrti nelze vynést nad osobou

mladší 18 let ani vykonat nad ženou těhotnou či matkou malých dětí.

V případech mezinárodních ozbrojených konfliktů jsou dále velmi podrobně upravena procesní pravidla stíhání civilistů okupační mocností a válečných zajatců, kteří spáchali trestný čin.

V případech vnitrostátních ozbrojených konfliktů – mj. neexistuje status *kombatanta* – ukládá mezinárodní humanitární právo „straně vítězi“, aby v maximální možné míře amne-

stovala všechny osoby, které proti ní bojovaly se zbraní v ruce.

Mezinárodní humanitární právo zde tedy v situaci ozbrojených konfliktů **zaručuje jedno ze základních lidských práv.**

RNDr. Marek Jukl, Ph.D.
prezident ČČK ■

ZPRÁVY, AKTUALITY

Porada ředitelů úřadů OS ČČK

Ve dnech 12. – 13. 10. 2009 se v konferenčních prostorách hotelu Labe v Pardubicích uskutečnila pravidelná každoroční celorepubliková porada ředitelů a ředitelky úřadů OS ČČK. Všechny přítomné ve svém projevu pozdravil prezident ČČK RNDr. Marek Jukl, Ph.D. Hlavní projev přednesl ředitel Úřadu ČČK JUDr. Jiří Procházka, kterého ve svých vystoupeních doplnili vedoucí úseků Úřadu ČČK. Poté následovala diskuse.

Výkonná rada ČČK 19.9. 2009

Výkonná rada na tomto svém zasedání projednala a schválila projekty ČČK pro rok 2010 předkládaných na ministerstvo zdravotnictví, vnitra a školství, mládeže a tělovýchovy ČR. Schválila návrh na udělení finančních příspěvků vybraným OS ČČK za pořádání krajských a ústředních

Aneta Langerová, Igor Timko, Kryštof Michal a „missky“ darovali krev

Český červený kříž ve spolupráci s Fakultním transfuzním oddělením Všeobecné fakultní nemocnice Praha 2 uspořádal dne 14.10. 2009 další odběrovou akci na podporu projektu bezplatného dárcovství krve spojenou s tiskovou konferencí.

Pozvání Českého červeného kříže k bezplatnému odběru krve přijali kromě dívek s tituly miss, nově i úspěšní zpěváci české a slovenské hudební scény.

450 ml své krve darovala zpěvačka Aneta Langerová, frontman skupiny No Name Igor Timko

a Kryštof Michal ze Support Lesbiens. Odběru se zúčastnily i pravidelné dárkyně krve Miss ČR 2003 Lucie Váchová, Česká vicemiss 2007 Eva Čerešňáková, Miss Praha Open 2007 Kateřina Kuřátková a poprvé přišly krev darovat i letošní finalistky Miss Aerobik 2009.

Acce byla velmi úspěšná, neboť všichni umělci i miss vstupní prohlídkou prošli a mohli tedy krev darovat – celkem se odebralo přes pět litrů krve!

akcí. Dále VR ČČK schválila Směrnici o některých náležitostech výkonu funkce ředitelů úřadů OS ČČK a ředitele Úřadu ČČK, návrh na zařazení do Otevřené databáze expertů ČČK, návrh na doplnění systému norem PP, žádost OS ČČK Jablonec n./Nisou o poskytnutí bezúročných půjček a žádost OS ČČK Ústí nad Orlicí o poskytnutí bezúročných půjček.

V rámci informativních zpráv vzala VR ČČK na vědomí zprávu o činnosti prezidenta ČČK

a Úřadu ČČK a přehled aktivit Úřadu ČČK a OS ČČK se sdělovacími prostředky za uplynulé období, dále zprávu o průběhu akce FACE 2009, zprávu o průběhu kontrol letních rekondičních pobytů ČČK v roce 2009, informace o vydaném souhlasu s vyhlášením veřejné finanční sbírky OS ČČK Ústí nad Orlicí a informace o vydaném souhlasu s vyhlášením veřejné sbírky OS ČČK Pardubice.

SPOLKOVÝ ŽIVOT

Červený kříž byl vidět při oslavách obce

Místní skupina ČČK si v rámci oslav 60. výročí samostatnosti obce připravila výstavu historie a současnosti Červeného kříže v Huslenkách. Výstava probíhala celý týden a navštívilo ji mnoho občanů a dětí ze základních škol. Na hřišti jsme měli stánek s prospekty a brožurami o prevenci různých nemocí. Pro děti byl připraven plyšový medvěd, kterého si mohli obvázat a získat omalovánky. Rodiče si zase vyzkoušeli fingo-vanou resuscitaci u dítěte. Měřili jsme krevní tlak a poskytovali lidem informace o první pomoci. Děti ze zdravotního kroužku předvedli, jak ošetřovat poranění a to pokousání psem, otevřenou zlomeninu bérce a popáleninu na rukou. Rychlá záchranná služba byla připravena na naše maskovaná poranění. Všichni si mohli prohlédnout materiál a zařízení v sanitce. Po celý den jsme samozřejmě zajišťovali zdravotní dozor. Jsem ráda, že Červený kříž u nás na vesnici ještě nezná nikl. Vždyť žádný člověk nikdy neví, kdy bude znalostí a dovedností v poskytování první pomoci sám potřebovat k záchraně životů a zdraví svých nejbližších, ale i neznámých spoluobčanů. Věřím, že mezi námi je hodně lidí, kterým není

vlastní lhostejnost a mají srdce na pravém místě. Přeji nám všem hodně zdraví, které je ze všeho nejcennější.

Jana Sklářová
předsedkyně MS ČČK Huslenky ■

A příští rok jedeme zas

Kam? No přece na výlet, který pořádá Oblastní spolek a Mládež českého kříže v Českém Krumlově pod názvem HELP-TRANS-POMOC V POHYBU v září 2009.

Je pěkné zářijové ráno a my společně se všemi účastníky této akce odjíždíme na prohlídku farmy do Borové u Chvalšín, která se nachází na jihu Čech v chráněné krajinné oblasti Blanský les. Farma je již několik let zapojena do systému kontrolovaného ekologického zemědělství se zaměřením na chov krav bez tržní produkce mléka a koní ke sportovním a hobby účelům. Majitelka nás srdečně vítá a provádí farmou. Ve společenské místnosti při kávě, čaji a švestkovém koláči nám hostitelka vypráví o založení a i současném provozu celého hospodářství a kromě občerstvení nám nabízí i možnost projet se na koni za asistence majitele farmy. Nerozhoduje věk, váha ani tělesné postavení. Ale jak se na koně dostat? Majitel i Mládež

ČČK si ví rady. Na hřbet koně se s jejich pomocí dostáváme všichni. Nějaký handicap nás neporazí. A ta dobrá kobyla měla s námi se všemi velkou trpělivost a volným krokem nás povozila. Loučíme se s koňmi i majiteli. Pro mnohé z nás to byl vskutku velký zážitek – poprvé na koňském hřbetě.

Naše další cesta pokračuje do Frymburka, kde v pěkném prostředí hotelu Maxant, s chutí po takovém sportovním výkonu, poobědváme. Ještě je chvilku čas na procházku po náměstí a hurá do wellnessu. A náhle je tu dilema s plaváním. Mám jít? Nemám jít? Stačím na to? Nu což, zkusit to můžu. Jsou tu přece červenokřížáci. Nakonec jsme v bazénu všichni. Jezdíme na tobogánu, točíme se ve výřivce, plaveme a necháváme se masírovat bublinkami i proudy vody. Zapomínáme na věk i zdravotní omezení.

Dvě hodiny utekly opravdu jako voda. Nám se nechce z bazénu stejně tak, jako se nám nechtělo zprvu tam. Je pozdní odpoledne a čeká nás návrat domů. Nevadí! Příště jedem zas. Kam? No přece za zdravím, radostí z pohybu i ze společných zážitků a především za poznáním, že nejsme sami a že ČČK stále plní své poslání.

Děkujeme všem, kteří s námi na výlet jeli a nashledanou příští rok .

Irena Kaiserová
OS ČČK Český Krumlov ■

O bezpříspěvkových dárčích krve na Jablonecku

Český červený kříž si váží těch, kteří jsou ochotni nezištně pomáhat druhým a snaží se morálně tyto dárcce ocenit. Mnoho dárců přebírá každoročně z rukou funkcionářů Českého červeného kříže medaile MUDr. Jana Janského a Zlaté kříže ČČK za mnohonásobné bezplatné dárcovství. Ne jinak je tomu i v našem okrese. Na jaře letošního roku mě ale napadlo, že pro většinu našich spoluobčanů to jsou neznámí lidé. Někdy si mohou přečíst v místním tisku o průběhu předávání, počtu oceněných dárců a možná i o tom, kdo vyznamenání předal. Máló kdy se něco více napíše o dárcích samotných.

A tak z tohoto nápadu vznikl Seriál o bezpříspěvkových dárčích krve. Je tu proto, abychom představili tyto lidi veřejnosti. Dali jim prostor, aby mohli ostatní seznámit s důvody, které je vedou k tomu, aby pravidelně, opakovaně dávali svou krev, popř. plazmu. Co je vedlo k tomu, aby začali dávat krev. Jak si udržují svoji fyzickou kondici a vitalitu. Jaké mají koníčky a záliby. Jak to vnímá jejich okolí, rodina. Jestli je v tom podporují. Jaké mají pocity při odběru krve, nejenom ty tělesné... a mnoho dalších otázek jsem začala dárcům krve pokládat. Ženám, mužům, studentům, sportovcům... Ráda bych, aby si o těchto báječných lidech mohli ostatní přečíst, slyšet jejich hlas a vidět jejich tváře. Rozhovory ukládáme na naše webové stránky www.cck-jablonec.cz/darci_krve/serial o dárcích krve. Díky pochopení šéfredaktorky Deníku se tento seriál stal zároveň seriálem Jabloneckého deníku, který tyto dárcce uveřejňuje také na svém webu i v tištěné podobě Deníku. Z anonymních dárců se stali mnohonásobní dárci krve s tvářmi, se svými názory a zkušenostmi. Jsou příkladem pro ostatní, kteří zcela nepochybně čtou s úžasem např. o Ludvíku Lopraisovi, zástupci ředitele Městské policie v Jablonci nad Nisou, který nedávno dosáhl počtu 160 odběrů krve jako první v našem okrese. Všichni víme, že tyto lidi si naši pozornost zaslouží a zaslouží si také, abychom hledali stále nové způsoby jejich ocenění.

Helena Ungermannová
ředitelka OS ČČK Jablonec nad Nisou ■

Český červený kříž Kroměříž na výletě

V pátek 2. října vyrazilo na 50 dětí a rodičů do ZOO Lešná na výlet s lampiony.

Do ZOO jsme přijeli v 17 hodin a do našeho odjezdu jsme pěkně stihli projít téměř celou ZOO. Zvířátka se nám ukázala v celé své parádě. Jakmile se začínalo stmívat, rozsvítili jsme všechny naše krásné lampiony a užívali si tak lampiony a loučemi nasvícenou Lešnou.

Bylo nám všem společně moc dobře a těšme se na naše další společné výlety.

Alice Juračková
ředitelka OS ČČK Kroměříž ■

Pietní akt

MS ČČK Štáhlavy v rámci své činnosti mimo jiné pečuje již 20 let průběžně během roku o úpravu hrobu rodiny Špillarů na starém hřbitově ve Štáhlavech.

Dne 9. října 2009 jsme uskutečnili ve spolupráci se ZŠ Štáhlavy pietní vzpomínku ke 140. výročí narození akademického malíře chodského lidu Jaroslava Špillara u jeho hrobu s položením věnců se stuhami a proslovem o životě a díle akademického malíře.

Pravidelně vždy po 5 letech při výročí narození a úmrtí Jaroslava Špillara pořádáme tyto pietní vzpomínky u jeho hrobu.

Alois Nolč
předseda MS ČČK Štáhlavy ■

„Dokážeš pomoci...?!“

Počátkem října 2009 se uskutečnila na našem místním Gymnáziu Vítězslava Nováka vcelku ojedinělá akce. Ojedinělá v tom smyslu, že během jednoho jediného dopoledne jsme proškolili v základech první pomoci celkem 16 tříd, každou zhruba po třiceti dětech. V loňském roce jsme akci uspořádali u příležitosti Světového dne první pomoci a setkali jsme se s velkým ohlasem. I v letošním roce mne tedy oslovila má bývalá paní profesorka, zda-li bychom mohli celou akci zopakovat a naše Oblastní skupina M-ČČK ve spolupráci s Oblastním spolkem ČČK samozřejmě mile ráda vyšla vstříc. Pro studenty jsme připravili celkem 8 stanovišť (bezvědomí bez zachovalých životních funkcí, krvácení, interní stavy, video o první pomoci, termická poranění, poranění pohybového aparátu a úvod do první pomoci) s ukázkami první pomoci. Na jednotlivých stanovištích školili naši nejzkušenější lektori a žáci si mohli po úvodním teoretickém povídání vyzkoušet i ošetření u těch poranění, u kterých jsme připravili i praktické ukázky.

Všechny třídy se samozřejmě vystřídali na všech stanovištích, takže opravdu nikomu nic neuteklo. Gymnáziu akce oslovila natolik, že jsme byli požádáni, abychom vše každoročně opakovali a přinášli studentům každoročně nejnovější poznatky a aktuality týkající se poskytování první pomoci.

Celé akce byla vcelku ve velké míře medializována a mne oslovila o uskutečnění podobné akce i Obchodní akademie v Jindřichově Hradci.

Touto cestou bych chtěla velice poděkovat všem lektorům, figurantům, maskérám, ředitelce našeho oblastního spolku a všem dalším, kteří mi celou akci pomohli zrealizovat. Všem velice děkuji!

Jitka Čechová
předsedkyně OSM ČČK J. Hradec ■

LRT ČČK, Svatý Kámen – léto 2009

Humanitární a rekondiční středisko Svatý Kámen se nachází v malebném prostředí východní části šumavského národního parku, přímo u hranic s Rakouskem. K účasti na táboře jsem byla požádána panem Václavem Strakou, hlavním vedoucím. Bylo to především z organizačních a administrativních důvodů a na základě faktu, že Úřad ČČK každý rok provádí na táborech ČČK kontroly dokumentace a minimálního programu, bohužel na vlastní chod tábora a celkový program nezbyvá při kontrolách většinou čas. Pro mě osobně to byl celkově zcela nový zážitek protože jsem na táboře nikdy nebyla, ani jako dítě, ani v pozdějším věku jako vedoucí. Nadšení s jakým se personál připravuje na jednotlivé programy včetně celotáborové hry mě velmi potěšil a překvapil a bylo to pro mě velmi zajímavá a přínosná zkušenost.

Jak jsme se posléze dozvěděla, každý tábor ČČK musí splňovat tzv. minimální program, který je přizpůsoben pro danou diagnózu. To zahrnuje například různé druhy a způsoby cviče-

ní. Je velmi těžké skloubit minimální program a celotáborovou hru, která byla letos zaměřena na Starověký Egypt. I přesto se to organizátorům podařilo a dětem se bez výjimky hra velmi líbila. Zajímavý byl především úvod do samotné hry, který se uskutečnil hned první noc. Všichni organizátoři a vedoucí měli za úkol připravit si egyptské kostýmy do kterých se převlékli a na nedalekém poli postavili „chrám“, ke kterému musely děti první noc putovat. Zde byli potom rozděleny do jednotlivých oddílů, dozvěděli se co je smyslem a cílem hry (museli se dostat do Káhiry a získat Faraónův trůn). Každý den probíhaly jednotlivé etapy (hry) které byly přizpůsobeny především počasi a diagnózám jednotlivých dětí.

Účastníci LRT byli děti ve věku 6 až 15 let, které jsou sledovány v odborných ambulancích. Sociální pracovníce vybraly nemocné děti ze sociálně slabých rodin a Fondu ohrožených dětí - Klokánek. Jednalo se celkem o 15 dětí. Tato skutečnost se ztlačně projevila na chodu tábora. Děti nebyly

dostatečně vybaveny pro pobyt v přírodě. Často měli jen jeden pár kalhot a bot, a tak jsme jim museli poskytnout ošacení a obuv ze zdrojů humanitárního střediska. Bohužel byly celkově dosti zanedbané a neměly základní hygienické návyky. Do programu jsme proto zahrnuli navíc čištění zubů, obličejů a ostatních částí těla, který jim byl očividně zcela cizí. Na některých z dětí byla vidět citová frustrace, kterou jsme se snažili zmírnit dle našich možností a schopností. Bylo zcela evidentní, že vlídné slovo, pochvala za dobrý výkon nebo pohlázení těmto dětem opravdu chybí. Jsou častokrát mnohem vděčnější za maličkosti než děti z fungujících rodin, jsou rády když se jim někdo věnuje i když se to třeba týká ne příliš zábavné činnosti jakou je například právě čištění zubů. Z tohoto pohledu to pro mě byl jedinečný zážitek. Jsem si vědoma, že 14 dní v dočasné neznámé životní situaci těchto dětí, ale největší odměnou pro mě a myslím, že i pro ostatní byl pocit, že se dětem na táboře opravdu líbilo a že by chtěly jet příští rok znovu

Linda Sochorová
zahraniční odd. Úřadu ČČK ■

Světový den první pomoci 2009

Akčně oslavil karlovarský Červený kříž Světový den první pomoci. Koncem září zažil Chodov simulaci dopravní nehody osobního vozidla a autobusu, při které se „zranily“ čtyři osoby.

Úkolem cvičících bylo zabezpečit poskytnutí první pomoci a dopravu zraněných. Vzhledem k tomu, že autobus hořel, nastoupil také Sbor dobrovolných hasičů, aby oheň zlikvidovali.

Diváci mohli dále vidět ukázky záchranných prací VZS ČČK, zásahu sebeobrany PCR nebo prezentaci Báňské záchranné služby SU.

A to nebylo všechno. Kdo měl zájem, mohl si nechat změřit krevní tlak a samozřejmě byla nabídka kurzů první pomoci pro veřejnost v různých normách znalostí.

ČČK tuto akci pojal především jako příležitost seznámit širokou veřejnost s principy ochrany zdraví a záchrany života. Přejeme si, aby své získané dovednosti dokázali uplatnit i v běžném životě v různých životních situacích.

Věra Sládková
ředitelka OS ČČK K. Vary ■

Ocenění dárců krve v Nechanicích

Poprvé v historii jsme oceňovali dárcce krve mimo Hradec Králové. Díky spolupráci se sdružením obcí Nechanicka se slavnostní setkání „bronzových“ dárců uskutečnilo v sobotu 26. září 2009 v Kulturním domě Nechanicích.

Slavnostní oceňování dárců za jejich 10 dovršených bezplatných odběrů krve a jejich složek bylo součástí akce „Krojované Nechanice“. Na dárcce tak čekaly nejen bronzová medaile prof. MUDr. Jana Janského, ale i bohatý program.

Dárci krve a jejich složek, kteří dávají tuto drahocennou tekutinu zcela zdarma, si zaslouží naši pozornost. Proto jsme byli rádi, že jsme jim díky Městu Nechanice a mikroregionům Nechanicko a Uranická brázda mohli tentokrát nabídnout netradiční dárek v podobě krojovaných slavností. Příležitost jsme ale využili také k propagaci bezplatného dárcovství krve a jejich složek. Pravidelných dárců je stále málo. Naši snahou bylo přiblížit myšlenku dárcovství krve dalším lidem, především mladým.

Bc. Lukáš Pochylý
předseda OS ČČK Hradec Králové ■

Ozdravný pobyt seniorů s Červeným křížem

Poslední zářijový víkend se skupina 16 seniorů vydala do Beskyd na ozdravný pobyt.

Přivítalo nás nádherné, slunečné počasí a příjemná obsluha v hotelu Duo. Každý z účastníků si svůj týdenní pobyt užíval podle svého. Někteří chodili na procházky, jiní sbírali houby. Pro relaxaci jsme využívali bazén a rehabilitaci, která nabízela všechny druhy masáží, perličkové koupele, inhalaci a v neposlední řadě lávové kameny. Během pobytu se konali ranní rozcvičky na terase a také jsme stihli bowlingové klání. Bylo nutné sportovat, protože výborná strava a množství jídla udělalo na našich postavách své.

A tak po týdnu jsme se vrátili s krásnými zážitky a s plnými košíky hub.

Děkujeme paní ředitelce ČČK Juračkové za krásný týden a za rok se opět těšíme na nějaký hezký pobyt s ČČK.

Jaroslava Doleželová
předsedkyně OS ČČK Kroměříž ■

3. ročník výtvarné soutěže „Bezpečná cesta do školy – školky“

Škola hrou. Takové heslo zvolil karlovarský Červený kříž, který uspořádal výtvarnou soutěž pro děti pod názvem „Bezpečná cesta do školy – školky“.

Stejně jako každý rok, i letos bylo úkolem nakreslit obrázek, který znázorňuje situaci na přechodu pro chodce, na křižovatkách, při vystupování z autobusu, kdo si kde hraje a jaké dělá chyby v silničním provozu.

Děti, které soutěžily ve třech věkových kategoriích a na výběr měly volnou techniku, zároveň vyplnily dotazník, z něhož vyplynulo, že se na své cestě do školního zařízení necítí bezpečně - třeba na přechodu pro chodce.

Cílem bylo děti nejen pobavit, ale také jim připomenout nebezpečí na silnicích a ulicích, která hrozí každému, kdo pravidla silničního provozu nedodržuje. Výstavu kreseb, jež byla spojená s oceněním nejlepších prací v každé věkové kategorii, si pak mohli lidé prohlédnout v budově ČČK.

Věra Sládková
ředitelka OS ČČK K. Vary ■

DALŠÍ ZAJÍMAVOSTI, TÉMATA

Jak správně přednášet a prezentovat VII

Fakta I.

Budu mluvit pravdu, nic než pravdu a celou pravdu. Na to, jako zdravotnický instruktor, přísahám! Asi takové předsevzetí by si měl zlatým písmem zapsat každý z nás. Zdravotnický instruktor ČČK je v naší organizaci nejvyšším laickým vzdělání v první pomoci. A co víc, jeho úkolem je své vědomosti, znalosti a dovednosti předávat dál. Je to velký závazek a svým způsobem poslání. Klade to vysoké nároky na osobnost instruktora, na jeho vystupování, působení, na schopnost předávat informace, postoje, na schopnost působit osobním příkladem.

Za vysoce důležitý musíme považovat, co se týče obsahu našich sdělení, důraz na pravdivost, úplnost, srozumitelnost a objektivnost našich slov. Výuka první pomoci, má-li být účelná, musí být pravdivá. Musí obsahovat pouze a výhradně pravdivá, ucelená a ověřená fakta. Přednášejte fakta! Souvisí to samozřejmě s odbornou zdatností instruktora, o které jsme mluvili už mnohokrát.

Nikdy se nepouštíme do neověřených teorií. Jako instruktory máme snad dostatek relevantních

informací – Standardy první pomoci, učebnice k jednotlivým kurzům, brožuru pro ZI, mezinárodní standardy Guidelines v aktuální podobě a další. Všechno jsou to oficiální, recenzované zdroje se širokou shodou odborníků. Takovými zdroji pro naše znalosti ale nejsou a nesmějí být různé laické příručky první pomoci, brožury jiných organizací, články v populárních časopisech, internetové články a diskuse. U nich nelze zaručit a ověřit pravdivost. A kdo jiný má veřejnosti předávat pravdivé informace o první pomoci, když ne instruktor ČČK. Právě naše organizace má být garantem správných informací, majákem v moři polopравd a osobních názorů, spolehlivým informátorem. Hledejme novinky, vzdělávejme se soustavně, ale čerpejme přitom z ověřených a spolehlivých zdrojů.

Chceme-li na přednášce uvádět dosud neověřené teorie nebo tzv. „babské rady“, musíme je tak také označit. Ano, můžeme uvést příklady, dobré zkušenosti, alternativní přístupy, rady, ale posluchač musí poznat, co je základní (standardní) informace a co jen možnost, alternativa. Pro dokres-

lení můžeme například uvádět poznatky z právě probíhajících výzkumů, ale je nutné říct, že se zatím nejedná o široce uznávaný a ověřený postup. Zdravotnický instruktor musí být důvěryhodný!

A jak fakta sdělovat? Nejlépe ve skupinkách. Osvědčil se výčet po trojicích, dobře se pamatují. Posluchačům pomáhá jasná struktura, např. od největšího k nejmenšímu, nejzávažnějšího k podřadnému. Uvádějte priority (největší, nejdůležitější, nejnovější). V našich podmínkách je důležité uvádět informace v pořadí: stav – definice – popis a zařazení do celku – příčiny – příznaky – ošetření – další doporučení, rady a zajímavosti. A jak už radil Komenský, postupujeme od jednoduchého ke složitějšímu, od známého navazujeme na nové a neznámé. A nezapomeňme: Fakta mohou zapůsobit, ale osobní zaujetí přesvědčí!

Příště se podíváme na časté chyby, nedostatky a rizika interpretace fakt.

Bc. Lukáš Pochylý
člen Otevřené databáze expertů ČČK
a mediální poradce ■